

شرح دعای (آمنتُ بِسْرَ آلِ مُحَمَّدٍ)

حضرت باب

النسخة العربية الأصلية

تفسیر دعای آمنت بسر آل محمد - من آثار حضرت نقطه
اولی - بر اساس نسخه مجموعه صد جلدی، شماره 58،

صفحه 172 - 182

تذکر: این نسخه که ملاحظه میفرمائید عیناً مطابق نسخه
خطی تایپ گشته و هرگونه پیشنهاد اصلاحی در قسمت
ملاحظات درباره این اثر درج گردیده است.

هو الاَكْبَرُ

بِسْمِ اللَّهِ الْأَمْنَعِ الْأَقْدَسِ

شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْخَلُقُ وَالْأَمْرُ يَحْيِي وَيَمْتِتْ ثُمَّ يَمْتِتْ وَيَحْيِي وَإِنَّهُ هُوَ حَيٌّ لَا يَمْوتُ فِي قَبْضَتِهِ مُلْكُوتُ
كُلِّ شَيْءٍ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ بِأَمْرِهِ أَنَّهُ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا قَلْ هُوَ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَيٌّ وَيَمْتِتْ ثُمَّ يَمْتِتْ وَيَحْيِي
وَإِنَّ إِلَيْهِ كُلَّ يَبْعَثُونَ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْخَلُقُ وَالْأَمْرُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَبُوبُ هُوَ الَّذِي يَبْدِعُ مَا يَشَاءُ بِأَمْرِهِ كَنْ
فِيهِ كُلُّ ذِي يَحْيِي وَيَمْتِتْ وَإِنَّ إِلَيْهِ كُلَّ يَقْلِبُونَ وَلَهُ اسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ إِلَيْهِ كُلَّ
يَرْجِعُونَ وَلَهُ مَا سَكَنَ بِاللَّيلِ وَالنَّهَارِ وَإِنَّ إِلَيْهِ كُلَّ يَنْقُلِبُونَ وَلَهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَنْهَا

وان الى الله كل يومئذ يخشرون قل هو القائم على كل نفس يعلم ما كسبت ويشهد على ما تكسب وانه هو الحق العلام الغيوب قل الله حق وان ما دون الله خلق وكل له عابدون قل الله رب وان ما دون الله عبد وكل له ساجدون وما كان الله ان يعزب عن علمه من شيء لا في السموات ولا في الارض ولا ما بينهما انه كان بكل شيء عليما وما كان الله ان يتمتنع عن قوته من شيء لا في السموات ولا في الارض ولا ما بينهما انه كان قويا قديرا قل هو القاهر عليكم من بين ايديكم والظاهر قوي عن ورائكم والمهيمن عليكم من فوق رؤسكم والممتنع عليكم عن يمينكم والمرتفع فوقكم عن شمالكم ليحفظنكم عن كل شطركم كيف يشاء بامرها انه هو الفرد الممتنع المهيمن القيوم وما كان الله ان يعجزه من شيء لا في السموات ولا في الارض ولا ما بينهما انه كان على كل شيء قديرا

از آنجاییکه همیشه صبح میدیدم تلاوت میفرمودید آمنت بسر آل محمد (ص) خواستم کشف غطاء شود که عمل مطابق ذکر قولی شود از وقت نزول قرآن تا نوزده ۶۶ سنه که عدد الله باشد ظاهر آل محمد که هر ۶۶ حول یک حرف بسم الله الرحمن الرحيم گذشت و چهار سنه مزید بر صورت جمیع کلمه بود که بزمان شیعه خالص گذشت اعنی حاج سید کاظم صلوات الله عليه و سلامه و از این جهت بود که حروف بسم الله الرحمن الرحيم که کل قرآن در او است نزد او جمع شدند و ۱۹ روز باول ظهور سرمانده بملأ اعلى و اصل و اول سنه ۱۲۶۰ اول ظهور سر بوده و از این جهت بود نزول کلمه لا حول ولا قوّة إلا بالله العلي العظيم بعد از عدد نفی اثبات سنه ۱۲۶۰ ختم میشود و بدء ظهور سر محمد و آل محمد صلوات الله ثم کل بهائه میشود و چونکه ظهور سر ظهور الله است نه ظهور بشأن نبوت و ولایت بل بظهور ریویت از آن جهت بود که ظاهر شد بظهور إبني أنا الله لا إله إلا أنا در حین ظهور اول کسیکه باو بیعت کرد محمد بود چنانچه نص حدیث است بعد أمیر المؤمنین (ع) بعد آئمه عليهم السلام و این است سر آیه إذ قال يوسف لأبيه يا أبت إني رأيت أحد عشر كوكبا والشمس والقمر رأيهم لي ساجدين و بدانکه عدد یوسف ۱۵۶ عدد قیوم است و مراد قائم آل محمد علیه السلام است و اوست حی قیوم و ازین جهت بود در بدء ظهور سوره اسم خود را تفسیر کرده هر سوره را در آیه از قرآن عنوان فرمود تا اشاره باشد بر اینکه اوست نقطهء فرقان در باء بسمله که در حدیث است که کل قائم باو است و چهل آیه بدیعه قرار داده که اشاره باشد بعد لی در آیه رأيهم لی ساجدين سوره ذوى القربي را خوانده که فضل ما از قبل بوده ولی از آنجاییکه ظهور نار الله بوده در قیامت که اعنی رکن لا إله إلا الله که مقام بسم است و محمد رسول الله رکن هو است و على و ائمه حجج الله رکن باء است که متعلق باسم رحمن است و رکن تراب متعلق باسم رحیم است که بآن خلق میشوند بر فطرت لا إله إلا الله در رکن ثانی رزق داده میشوند و بثالث میمیرند و برابع زنده میشوند و اشخاصی که همیشه میخوانند رضیت بالله ریا هرگاه صادق بودند در قیامت داخل نار الله میشندند زیرا که در قرآن بود فبأی حدیث بعد الله و آیاته یؤمنون و همه مقر بودند که غیر الله قادر نیست آیه نازل فرماید که اگر این امری بود که از شأن بندہ بود از یوم نزول قرآن تا سنه ۱۲۶۰ که هزار و دویست و هفتاد گذشت کسی آمده بود و آورده بود همین قدر که کسی آورد دلیل است که غیر از خداوند نیست بل از قبل اوست و دلیل واقع وجوده إثباته و دلیله آیاته و همین است معنی:

عرفتک بک در دعا و اعرفوا الله بالله در حدیث و معنی اللهم عرّفني نفسک اخه و ما شناسانیدیم مردم را نفس خود ولی کسی مشعر نشد و قدر ندانست و اول کسیکه رجعت بدنسیا کرد رسول خدا بود و او است اول رسول قائم بعد امیر المؤمنین بود که رسالت طرف بوشهر را فرمود نزد شما و نشناختید نظر بروز اول کنید که هفت سال غیر او ایمان برسول خدا نیاورد و نداشت و امروز چقدر مدعی ایمان هستند و لابد است معنی حدیث سیرجع الإسلام غریبا کا بدء فطوبی للغرباء کذلک سائر اهل بیت رجوع کردند و خداوند بوعده خود وفا فرمود و نزید آن نمن علی الذين استضعفوا اخه و دو مرتبه قائم که لسان الله است ائمه ایشانرا الحاصل قیامت صغیری برپا شد و یوم مقداره خمسین الف سنه ظاهر شد و کل شيء حشر و نشر شد و ظاهر شد قول الله و کل شيء هالک إلا وجهه و کل جزا داده شدند و اعمالشان را هباء منثورا کردیم این است معنی آیه که اگر ما على الأرض ندا دهنند نجات از فزع و آنچه در قیامت هست نمیبایند چه مال و چه علم که ثمر ندارد این است معنی فالله المک جمیعا در لباس عبودیت ظاهر میشود بمحاجتی که دین ایشان برپاست و شاهد میگیرد هر نفسی را بر عملش فرق نار و نور عدد باب است هر کس در باب داخل است و نور والا و نار امروز اهل جنت و نار را بهمین بشناسید.